Περί του γογγυσμού κατά του Θεού (Αγ. Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Σεπτεμβρίου, 2010

Την προηγούμενη Κυριακή προσπάθησα να αποκαλύψω το μεγαλείο και το βάθος του λόγου του αποστόλου Παύλου που τον εαυτό του ονομάζει σπονδή στη Θυσία. Σας έλεγα για τις αμέτρητες συμφορές και τα βάσανα που υπόφερε σ' όλη τη ζωή του για τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος προσφέρθηκε Θυσία για τις αμαρτίες όλου του κόσμου.

Συμπληρώνοντας αυτά που σας έλεγα τότε, για τα παθήματα του μεγάλου αυτού αποστόλου, θα σας πω τώρα και τι υπέφερε σε μία πόλη της Μακεδονίας, στους Φιλίππους, για το κήρυγμά του. Με την καταγγελία κάποιων, που δεν τους άρεσε το κήρυγμά του, οι άρχοντες της πόλης έδωσαν διαταγή να τον ραβδίσουν και μετά τον έριξαν στη φυλακή και έσφιξαν τα πόδια του στο τιμωρητικό ξύλο. Έχασε τότε το θάρρος του ο απόστολος; Άρχισε να κλαίει; Ασφαλώς όχι. Κατά τα μεσάνυχτα ο Παύλος μαζί με το συνεργάτη του, το Σίλα, έψαλαν ψαλμούς, δοξολογώντας το Θεό. Θα μπορούσε ο Παύλος με μία μόνο λέξη να αποφύγει τους ραβδισμούς, να βγει από τη φυλακή και ακόμα και να τρομάξει τους άρχοντες, αρκεί να τους έλεγε ότι είναι Ρωμαίος πολίτης. Όμως δεν το έκανε. Προτίμησε τον εξευτελισμό για το όνομα του Χριστού και χαιρόταν με όλη την καρδιά του για τις μαστιγώσεις και τις πληγές, διότι αυτά συνέβαλαν στην επιστροφή του δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του στην πίστη στο Χριστό. Να θυμόμαστε πάντα πόσο εμείς φοβόμαστε τις μαστιγώσεις και τις πληγές ενώ, αντίθετα, πόσο ο μεγάλος αυτός διάκονος του Θεού χαιρόταν γι' αυτά. Χαιρόταν κάθε φορά που μπορούσε να γίνει σπονδή στη Θυσία.

Και στη σημερινή αποστολική περικοπή διαβάζουμε ακόμα πιο παράξενο λόγο του αποστόλου Παύλου από την επιστολή του Προς Κολοσσαείς; «Νυν χαίρω εν τοις παθήμασί μου υπέρ υμών και ανταναπληρώ τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί μου υπέρ του σώματος αυτού, ο έστιν η εκκλησία» (Κολ. 1, 24).

Ακούτε πώς χτυπά ή καρδιά του μεγάλου αποστόλου; Ακούτε πώς αυτός θεωρεί ότι υστερεί σε παθήματα που υπομένει για την Εκκλησία του Χριστού, που είναι το Σώμα

Του. Όχι μόνο χωρίς καθόλου να γογγύζει, υπομένει όλα τα αμέτρητα παθήματα αλλά διψά και για περισσότερα. Ω, Κύριε! Και εμείς, οι αδύνατοι χριστιανοί, πόσο φοβόμαστε τους ονειδισμούς, τις θλίψεις και τα παθήματα! Είναι δυνατόν να βρεθεί έστω και ένας μεταξύ μας που θα ζητούσε να πληθυνθούν αυτά; Εκείνος, όμως, διψούσε γι' αυτά τα παθήματα, για να μορφωθεί ο Χριστός στις καρδιές των εθνικών, στους οποίους κήρυττε ακούραστα το Ευαγγέλιο.

Ας θυμηθούμε και έναν άλλο λόγο του μεγάλου Παύλου: «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού» (Α' Κορ. 11, 1). Να μιμηθούν τον απόστολο Παύλο στη δίψα του για τα παθήματα του Χριστού μπορούν, βέβαια, πολύ λίγοι άνθρωποι, αυτοί που έλαβαν τα πλούσια χαρίσματα του αγίου Πνεύματος. Οι απλοί όμως χριστιανοί μπορούν να ευαρεστήσουν και αυτοί το Θεό και να έχουν μισθό απ' Αυτόν αλλά μόνο με την αγόγγυστη υπομονή των θλίψεων που τους στέλνονται από το Θεό. Να θυμόμαστε όλοι μας τα λόγια του μεγάλου αποστόλου Παύλου από την επιστολή του προς Εβραίους: **«Υιέ μου, μη ολιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδέ εκλύου υπ΄ αυτού ελεγχόμενος, ον γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται, ει παιδείαν υπομένετε, ως υιοίς υμίν προσφέρεται ο Θεός· τις γαρ εστίν υιός ον ου παιδεύει πατήρ; ει δε χωρίς εστε παιδείας, ης μέτοχοι γεγόνασι πάντες, άρα νόθοι εστέ και ουχ υιοί.»** (Έβρ. 12, 5-8).

Συχνά ρωτούν οι άνθρωποι γιατί, για ποιο λόγο, Κύριος ο Θεός τους στέλνει θλίψεις και πολλές φορές και πολύ σοβαρές δοκιμασίες; Είναι πολύ σημαντικό για τον κάθε χριστιανό να καταλάβει ότι οι θλίψεις μάς αποστέλλονται κατά το θέλημα του Θεού, το πάντοτε αγαθό και σωτήριο. Τις περισσότερες φορές μάλιστα στέλνονται όχι σαν τιμωρίες, για τις αμαρτίες μας, αλλά για να επαναπροσδιορίσουμε τους δρόμους μας και τις καρδιές μας ή σαν απάντηση στα αιτήματα που απευθύνουμε στο Θεό. Οι άνθρωποι πολλές φορές περιμένουν από το Θεό να πραγματοποιήσει αυτά που ζητούν στις προσευχές τους με ένα τρόπο που οι ίδιοι θεωρούν ότι είναι ο καλύτερος. Ο Θεός, όμως, συχνά άπαντα στις δεήσεις τους με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο και όχι μ' αυτόν που θα ήθελαν ή θα φαντάζονταν.

Αν ζητάνε, για παράδειγμα, να τους χαρίσει ο Θεός ταπείνωση, φαντάζονται ότι σιγά-σιγά μέρα με τη μέρα η ταπείνωση υπό την ευεργετική επίδραση του Θεού θα μεγαλώνει στις καρδιές τους. Ο Κύριος όμως συχνά το κάνει με έναν διαφορετικό τρόπο• **τους στέλνει ένα απροσδόκητο σκληρό χτύπημα το οποίο πληγώνει την υπερηφάνεια και τον εγωισμό**

τους και τους ταπεινώνει. Συχνά ο Θεός μάς στέλνει κάποια ασθένεια και εμείς παραπονιόμαστε και καθόλου δεν σκεφτόμαστε ότι τις περισσότερες φορές αυτή είναι μια μεγάλη ευεργεσία του Θεού, **είναι ίσως η απάντηση του Θεού στις προσευχές μας, με τις οποίες τον παρακαλούμε να δυναμώσει την πίστη μας.**

Δεν γνωρίζετε ότι πολλές φορές ο Κύριος μάς στέλνει φοβερές σωματικές ασθένειες και πληγώνει το σώμα μας για να μας δυναμώσει πνευματικά; Αυτό έγινε και με τον όσιο Ποιμένα τον Πολύαθλο, ο οποίος ασκήτευε στη μονή των Σπηλαίων και όλη τη ζωή του βρισκόταν στο κρεββάτι του πόνου υποφέροντας από μία αθεράπευτη ασθένεια και μ' αυτό τον τρόπο έφτασε στην αγιότητα. Άλλοι άνθρωποι, οι οποίοι δίνουν μεγάλη σημασία στα γήινα αγαθά, ζητάνε από τον Κύριο να αυξηθούν τα πλούτη τους. Και ο Κύριος τους απαντά με την καταστροφή των κτημάτων τους ή με πυρκαγιές και μ' αυτόν τον τρόπο τους αποστρέφει από την προσκόλληση στα γήινα και από τη φιλαργυρία και έτσι διορθώνει τις αποκλίσεις τους από τη σωστή οδό, την οποία μας διδάσκουν οι μακαρισμοί.

Ο Θεός φέρεται σε μας σαν σε πραγματικούς υιούς Του, τους οποίους τιμωρεί για το καλό τους. Τις θλίψεις που μας στέλνει ο Κύριος εμείς πρέπει να τις υποδεχόμαστε έτσι όπως μας το λέει ο άγιος απόστολος Πέτρος: «Ταπεινώθητε ουν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, ίνα υμάς υψώση εν καιρώ.» (Α' Πετρ. 5, 6). Αν δεν μπορούμε, παρ' όλες τις προσπάθειές μας, να κατανοήσουμε για ποιο λόγο μάς στέλνονται από το Θεό οι θλίψεις, τότε ας ταπεινωθούμε κάτω από το δυνατό χέρι του Θεού και θα μας ανυψώσει στον κατάλληλο καιρό, για να καταλάβουμε τους δρόμους Του με τους οποίους μας οδηγεί σ' αυτόν το σκοπό. Πρέπει με πολλή ταπείνωση και χωρίς τον παραμικρό γογγυσμό να δεχόμαστε όλες τις δοκιμασίες και τις θλίψεις, που μας στέλνονται από το Θεό, έχοντας την ταπεινή πεποίθηση ότι μ' αυτά ο Θεός μας κατευθύνει και όχι ότι ξεσπά επάνω μας την οργή Του. Διότι ο ίδιος διά του στόματος του προφήτη Ησαΐα είπε: «Δεν είμαι πια μ' αυτό οργισμένος» (Ήσ. 27, 4). Ενώ εμείς, συνήθως, νομίζουμε ότι ο Κύριος είναι οργισμένος μαζί μας και γι' αυτό μας στέλνει τις θλίψεις. Όχι. Πάντοτε να θυμάστε**ότι στο Θεό δεν υπάρχει οργή. «Ο Θεός αγάπη εστίν»** (Α' Ίω. 4, 8). **Και η τέλεια αγάπη είναι ξένη προς την οποιαδήποτε αδικία.**

Αλλά πολλές φορές, όταν ο Θεός μάς δίνει ένα σοβαρό χτύπημα, διά του οποίου μάς ταπεινώνει για να μάς υψώσει αργότερα, εμείς γογγύζουμε κατά του Θεού.

Καταλαβαίνετε, όμως, πόσο βαριά αμαρτία είναι ο γογγυσμός κατά του Θεού; Όταν γογγύζουμε κατά του Θεού, αυτό **σημαίνει ότι Τον θεωρούμε άδικο,** θεωρούμε ότι Αυτός δεν μάς φέρεται σωστά και θα έπρεπε να μάς φερθεί κατά έναν διαφορετικό τρόπο. Όμως δεν είναι βαριά αμαρτία να κατηγορούμε το Θεό για αδικία και να Τον συκοφαντούμε; Βλέπετε, λοιπόν, πόσο βαριά αμαρτία είναι ο γογγυσμός κατά του Θεού. Γι' αυτό «εν φόβω τον της παροικίας υμών χρόνον αναστράφητε» (Α' Πέτρ. 1, 17). Πρέπει να προσέχουμε πολύ τα λάθη και τα εμπόδια στην πορεία μας προς τη Βασιλεία των Ουρανών. Αλλά περισσότερο απ' όλα τα άλλα πρέπει να φοβόμαστε να μην παραβαίνουμε τη μεγάλη εντολή του Χριστού: **«Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε»** (Μτ. 7, 1). Και γογγυσμός κατά του Θεού δεν είναι μόνο κρίση του Θεού αλλά και κατάκρισή Του.

Ας αφήσουμε την κρίση αυτή σ' εκείνους τους δυστυχείς ανθρώπους που εκούσια καταστρέφουν τον εαυτό τους. Τους οποίους ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός δεν τους διορθώνει ούτε τους τιμωρεί, επειδή είναι αδιόρθωτοι και αθεράπευτοι. Εμείς μόνο να ζητάμε την βοήθειά Του για το δρόμο της σωτηρίας μας, να Τον δοξολογούμε και να Τον τιμούμε πάντοτε μαζί με τον άναρχο Πατέρα Του και το Άγιο Πνεύμα. Αμήν.

(ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΙΜΑΙΑΣ "ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ" ΤΟΜΟΣ Α', ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ", ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Ι.Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου")